

>Filmpje! Inspirerende leiders op het grote en het kleine scherm

>==Update: [hier het vervolg](#) op deze blogpost== Soms word ik wel eens gebeld met de vraag: 'Weet je nog iemand die volgende week onze studiedag kan openen met een inspirerend verhaal??' Dat vind ik altijd een lastige vraag, want wat inspirerend is, hangt niet zozeer af van de spreker, als wel van degenen die ernaar luisteren. Bovendien had degene die belde meestal een heel ander probleem. Na die inspirerende speech staat vaak een heel wat minder inspirerend gedeelte op het programma. De implementatie van een kwaliteitszorgsysteem bijvoorbeeld, of een verplichte training competentie management. De hoop dat docenten na een geïnspireerd verhaal hun intrinsieke motivatie voor dat soort thema's plotseling terugvinden, blijkt telkens weer ijdel. Maar dat terzijde. Het kan natuurlijk wel, inspirerend spreken, ook voor een algemeen publiek. Na een [tweet](#) van Lenette Schuijt met de vraag wie goede filmpjes kende van inspirerende leiders, kwamen er al snel verschillende reacties van haar volgers. Het was een mooie mix van verschillende sprekers, mooi genoeg om ze in dit stukje bij elkaar te zetten. Dus sla [#PenW](#) een keer over, en bekijk deze filmpjes eens; ieder inspirerend op z'n eigen manier. Overigens hou ik me [aanbevolen](#) voor goede aanvullingen! Dan schrijf ik er over een tijdje misschien nog een keer over.] **The girl who silenced the UN for 5 minutes** In 1992 heeft [Severn Suzuki](#) een toespraak gehouden op het klimaatcongres in Rio de Janeiro. Ik vind het inspirerend omdat het zo oprecht is, ontwapenend. Het is eerlijk, confronterend, en toch niet veroordelend, maar uitdagend. Een subtiel verschil, wat het overtuigend maakt. Des te meer indruk maakt het, als je je realiseert dat zij als 12-jarige met haar vrienden zelf het geld bij elkaar bracht om op die conferentie te zijn. Een transcript van haar toespraak vind je overigens [hier](#). **Ricardo Chailly helpt Maria Joao Pires op een moeilijk moment** Voor mij is dit een absoluut kippenvel-filmpje. Pianiste [Pires](#) treedt op tijdens een lunchconcert in Amsterdam, met [Ricardo Chailly](#) als dirigent. Tot haar ontzetting hoort zij het orkest een ander concert inzetten, dan zij heeft ingestudeerd. Chailly dirigeert rustig de ouverture verder, terwijl hij probeert haar ertoe te bewegen het toch te proberen... Inspirerend, omdat hij haar zijn volle vertrouwen schenkt, en daarmee haar eigen zelfvertrouwen weer terug laat vinden. **Ken Robinson (TED speech 2010)** Een speech die inspirerend is vanwege z'n inhoud. Hij richt zich vooral op onderwijsinstellingen, maar wat hij zegt geldt voor alle organisaties, waar mensen samenwerken en er een beroep wordt gedaan op hun zelfstandigheid en creativiteit. Zijn er organisaties die dat niet doen? [Robinson](#) is een meester in het mengen van humor en ernst. Dat maakt zijn boodschap acceptabel. Dat is iets waar we in Nederland nog wat van kunnen leren: humor is helaas geen onderscheidend kenmerk van onze cultuur, in tegenstelling tot de Britse. Hij heeft [nog een toespraak](#) gehouden voor TED, in 2006. En [TED](#) staat sowieso vol met inspirerende toespraken. **Alec Baldwin - Glengarry Glenn Ross** Een tweede fragment dat ik uit [Zomergasten](#) heb gehaald (het andere voorbeeld is het filmpje van Pires). Het komt uit de film [Glengarry Glen Ross](#). Feitelijk is het een anti-inspirerende toespraak die [Alec Baldwin](#), in de rol van meedogenloze manager van het hoofdkantoor van een makelaarskantoor, hier houdt. Geen humor, geen vertrouwen dat uitgesproken wordt (behalve zijn eigen zelfvertrouwen), geen verwijzingen naar een betere wereld. Toch vind ik 'm intrigerend, omdat hij een stelletje prutsers genadeloos voor het blok zet: maak een keuze! Je kunt twisten over zijn aanpak, maar zijn boodschap is glashelder, en zijn 'call to action' effectief. **Al Pacino - Any Given Sunday** Nog een Amerikaans filmfragment is dit stukje uit de film Any Given Sunday waarin Al Pacino de coach is van een Amerikaans footballteam. Met een inspirerende toespraak weet hij de 'collectieve ambitie' van het team weer nieuw leven in te blazen. Inspirerend, omdat hij zichzelf niet spaart, en aannemelijk weet te maken dat het verschil tussen winnen en verliezen niet in de grote plannen zit, maar in de kleine details. 'Inch by inch' win je de wedstrijd, is het devies. Ook weer een boodschap met universele geldigheid. Helaas geen ondertitels, maar een transcript vind je [hier](#). Nogmaals: [aanvullingen](#) welkom!